

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ
z dnia 2009 r.
w sprawie wykonywania kar i środków dyscyplinarnych

Na podstawie art. 79 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej (Dz. U. Nr 190, poz. 1474) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1
Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób wykonywania kar i środków dyscyplinarnych;
- 2) warunki tworzenia pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego podczas odbywania tej kary oraz warunki jakim powinny one odpowiadać;
- 3) warunki wydzielania i lokalizacji pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego podczas odbywania tej kary.

§ 2. Ukarany żołnierz, zwany dalej „ukaranym”, ma obowiązek:

- 1) stosować się do poleceń zmierzających do wykonania orzeczenia o ukaraniu;
- 2) poinformować organ zarządzający wykonanie ukarania lub wskazany przez niego organ nadzorujący wykonanie ukarania o jego wykonaniu albo o przyczynach uniemożliwiających wykonanie tego ukarania.

§ 3. 1. Kary i środki dyscyplinarne wykonuje się w sposób humanitarny, z poszanowaniem godności ukaranego.

2. Wykonywanie ukarania może wykraczać poza ustalony przepisami rozkład czasu służby w tygodniu bez udzielania ukaranemu w zamian czasu wolnego.

§ 4. 1. Dokumenty dotyczące wykonania ukarania dołącza się do akt postępowania dyscyplinarnego.

2. Wykonanie ukarania albo informacja o przyczynach uniemożliwiających wykonanie podlega ewidencjonowaniu na zasadach i w sposób określony w przepisach o dokumentacji i ewidencji dyscyplinarnej.

Rozdział 2

Wykonywanie kar i środków dyscyplinarnych

§ 5. 1. W przypadku wydania w postępowaniu dyscyplinarnym w trybie uproszczonym, prawomocnego orzeczenia o ukaraniu:

- 1) karą dyscyplinarną odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego albo usunięcia ze służby kandydackiej, służby przygotowawczej lub okresowej służby wojskowej – podstawą do wydania przez organ wojskowy decyzji w tej sprawie jest odpis karty ukarania żołnierza, który przysyła się odpowiednio do organu wojskowego uprawnionego do zwolnienia z tego stanowiska służbowego albo do zwolnienia z tej służby wojskowej;
- 2) karą dyscyplinarną usunięcia z zawodowej służby wojskowej – podstawą do stwierdzenia w rozkazie personalnym faktu zwolnienia z tej służby jest odpis karty ukarania żołnierza, przesłany do dowódcy jednostki wojskowej, w której żołnierz pełni służbę wojskową;
- 3) karą dyscyplinarną nie wymienioną w pkt 1 i 2 lub zastosowaniu środka dyscyplinarnego – podstawą umieszczenia w rozkazie lub decyzji zarządzenia wykonania ukarania jest odpis karty ukarania żołnierza, przesłany do właściwego organu wojskowego, uprawnionego do wydania rozkazu lub decyzji, o ile takiego uprawnienia nie posiada organ orzekający w pierwszej instancji.

2. W przypadku wydania, w postępowaniu dyscyplinarnym w trybie zwykłym, prawomocnego orzeczenia o ukaraniu, podstawą do wydania decyzji organu wojskowego o zwolnieniu ukaranego odpowiednio z zajmowanego stanowiska służbowego albo ze służby wojskowej oraz do wydania rozkazu personalnego stwierdzającego fakt zwolnienia z zawodowej służby wojskowej albo umieszczenia w rozkazie lub decyzji zarządzenia wykonania ukarania – jest odpis prawomocnego orzeczenia o ukaraniu przesłany odpowiednio do organu wojskowego, właściwego ze względu na uprawnienie do zwolnienia z zajmowanego stanowiska służbowego albo do właściwego organu wojskowego, uprawnionego do wydania tego rozkazu lub decyzji, o ile takiego uprawnienia nie posiada organ orzekający w pierwszej instancji.

§ 6. W wykonaniu kary pieniężnej organ orzekający w pierwszej instancji przesyła niezwłocznie organowi finansowemu uprawnionemu do dokonywania, na podstawie odrębnych przepisów, potrąceń z uposażenia ukaranego, odpis rozkazu lub decyzji, w których umieszczono zarządzenie wykonania tej kary, w tym odroczonej lub rozłożonej na raty, a jeżeli jej wykonanie zostało warunkowo zawieszona - po zarządzeniu wykonania kary zawieszona.

§ 7. 1. W wykonaniu kary odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego, organ orzekający w pierwszej instancji, jeżeli jest organem wojskowym uprawnionym do zwolnienia danego żołnierza ze stanowiska służbowego, w celu wykonania tego orzeczenia, wydaje niezwłocznie decyzję o zwolnieniu ukaranego tą karą z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego i wyznacza go na inne stanowisko służbowe lub przenosi do rezerwy kadrowej.

2. Organ wojskowy po wydaniu decyzji o zwolnieniu ukaranego żołnierza z dotychczas zajmowanego stanowiska służbowego, jeśli nie jest organem orzekającym w pierwszej instancji, niezwłocznie przesyła temu organowi odpis tej decyzji.

§ 8. 1. W wykonaniu kary usunięcia ze służby kandydackiej, przygotowawczej albo z okresowej służby wojskowej, organ orzekający w pierwszej instancji, w celu wykonania tego orzeczenia, niezwłocznie wydaje decyzję o zwolnieniu z tej służby żołnierza ukaranego tą karą.

2. W wykonaniu kary usunięcia z zawodowej służby wojskowej, organ wojskowy właściwy do wydania rozkazu personalnego stwierdzającego fakt zwolnienia danego żołnierza z zawodowej służby wojskowej, niezwłocznie wydaje taki rozkaz, na zasadach i w trybie określonych w odrębnych przepisach.

3. Jeżeli organ wojskowy, o którym mowa w ust. 2, nie jest organem orzekającym w pierwszej instancji, niezwłocznie przesyła temu organowi odpis rozkazu personalnego stwierdzającego fakt zwolnienia danego żołnierza ze służby wojskowej.

§ 9. Jeżeli obok kary dyscyplinarnej został zastosowany środek dyscyplinarny, a organ orzekający w pierwszej instancji:

- 1) jest właściwy do umieszczenia zarządzenia wykonania tej kary w rozkazie lub decyzji – umieszcza w tym rozkazie lub decyzji również zarządzenie wykonania środka dyscyplinarnego zastosowanego wraz z karą;
- 2) nie jest właściwy do wydania decyzji o zwolnieniu ukaranego żołnierza z zajmowanego stanowiska służbowego albo ze służby wojskowej – zarządzenie wykonania środka dyscyplinarnego zastosowanego wraz z karą odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego umieszcza w wydanym przez siebie rozkazie lub decyzji, a decyzję o zwolnieniu ukaranego żołnierza z zajmowanego stanowiska albo ze służby wojskowej wydaje uprawniony organ wojskowy, który jej odpis przesyła organowi orzekającemu w pierwszej instancji;
- 3) nie jest właściwy do stwierdzenia faktu zwolnienia żołnierza zawodowego z zawodowej służby wojskowej – zarządzenie wykonania środka dyscyplinarnego orzeczonego wraz z karą usunięcia z zawodowej służby wojskowej umieszcza w rozkazie lub decyzji przełożony dyscyplinarny zajmujący stanowisko służbowe dowódcy jednostki wojskowej, w której ukarany pełni służbę wojskową.

§ 10. 1. Ukarany, wobec którego zastosowano środek dyscyplinarny zobowiązania do przeproszenia pokrzywdzonego, powinien wykonać to zobowiązanie w terminie i miejscu określonym w rozkazie lub decyzji, w których zarządzono wykonanie ukarania, z udziałem pokrzywdzonego – w obecności bezpośredniego przełożonego ukaranego lub bezpośredniego przełożonego pokrzywdzonego.

2. Wykonanie środka, o którym mowa w ust. 1, polega na przeproszeniu pokrzywdzonego przez ukaranego z użyciem słowa „przepraszam” – pisemnie lub ustnie.

§ 11. 1. W wykonaniu środka dyscyplinarnego zobowiązania do wykonania dodatkowych zadań służbowych organ orzekający w pierwszej instancji określa w rozkazie lub decyzji w szczególności:

- 1) rodzaj dodatkowych zadań służbowych do wykonania, z uwzględnieniem ich użyteczności dla jednostki wojskowej lub instytucji cywilnej;
- 2) okres wykonywania środka dyscyplinarnego liczony w dniach, przy czym ostatni dzień jest terminem wykonania tego środka;

- 3) miejsce, w którym mają być wykonywane dodatkowe zadania służbowe;
- 4) godziny w czasie wolnym od zajęć służbowych, w których mają być wykonywane te zadania, z uwzględnieniem normy czasu przeznaczonego na odpoczynek, określonej w przepisach o czasie służby żołnierzy.

2. Wykonywanie środka dyscyplinarnego, o którym mowa w ust. 1, może odbywać się nieprzerwanie bez względu na dni wolne od zajęć służbowych.

§ 12. 1. W wykonaniu środka dyscyplinarnego zobowiązania do naprawienia wyrządzonej szkody organ orzekający w pierwszej instancji, przesyła niezwłocznie organowi finansowemu uprawnionemu do dokonywania na rzecz pokrzywdzonego potrąceń z uposażenia ukaranego na podstawie odrębnych przepisów, odpis rozkazu lub decyzji, w których zarządzone wykonanie tego środka, w tym z rozłożeniem na raty, a jeżeli wykonanie tego środka zostało warunkowo odroczone, przerwane albo zawieszona – po zarządzeniu wykonania tego środka, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Ukaraný środkiem dyscyplinarnym, o którym mowa w ust. 1, może się zobowiązać do samodzielnego wykonania tego środka w terminie określonym w rozkazu lub decyzji, w których zarządzone wykonanie tego środka. Przepis § 3 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku nie wywiązania się przez ukaranego z zobowiązania, o którym mowa w ust. 2, stosuje się przepis ust. 1.

§ 13. 1. W wykonaniu środka dyscyplinarnego pozbawienia prawa do noszenia odznaki honorowej lub odznaki tytułu honorowego oraz udziału w uroczystościach wojskowych i państwowych z udziałem wojska organ orzekający w pierwszej instancji określa w rozkazu lub decyzji, okres na jaki ukaraný utracił prawo do noszenia odznaki honorowej lub odznaki tytułu honorowego oraz okres, w którym ukaraný jest wyłączony z uczestnictwa w uroczystościach wojskowych i państwowych z udziałem wojska, licząc od dnia uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu do terminu zatarcia ukarania.

§ 14. 1. W wykonaniu środka dyscyplinarnego podania informacji o ukaraniu do wiadomości innych osób organ orzekający w pierwszej instancji określa w rozkazu lub decyzji, w szczególności:

- 1) rodzaj i termin odprawy lub zbiórki, podczas której ma zostać odczytana informacja o ukaraniu;
- 2) grupę osób, w obecności których informacja ta ma być odczytana w czasie wskazanej odprawy lub zbiórki;
- 3) rodzaj analiz lub ocen dyscypliny wojskowej, w których może być wykorzystana informacja o ukaraniu, uwzględniając szczebel organizacyjny organu kierowania lub dowodzenia dokonujący analiz lub ocen oraz okres, za który są one prowadzone.

2. Informacje o ukaraniu podawane do wiadomości innych osób obejmują:

- 1) stopień wojskowy, imię i nazwisko ukaranego;
- 2) rodzaj popełnionego przewinienia dyscyplinarnego;
- 3) określenie ukarania, ze wskazaniem rodzaju i wymiaru orzeczonej kary dyscyplinarnej lub liczby i wymiaru zastosowanych środków dyscyplinarnych.

3. Grupę osób, o której mowa w ust. 1 pkt 2, mogą stanowić żołnierze o tym samym co ukarany stopniu wojskowym lub wyższym, jak również przełożeni ukaranego, nie będący żołnierzami.

§ 15. W przypadku uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu żołnierza wyznaczonego lub skierowanego do pełnienia służby poza granicami państwa:

- 1) karą pieniężną lub środkiem dyscyplinarnym zobowiązania do naprawienia szkody – odpis karty ukarania żołnierza albo prawomocnego orzeczenia o ukaraniu tą karą przesyła się niezwłocznie dowódcy jednostki wojskowej albo kierownikowi instytucji cywilnej, w której na zaopatrzeniu finansowym w kraju żołnierz pozostaje oraz organowi, który żołnierza wyznaczył lub skierował do tej służby;
- 2) karą odwołania z zajmowanego stanowiska służbowego – odpis karty ukarania żołnierza albo prawomocnego orzeczenia o ukaraniu tą karą przesyła się niezwłocznie organowi wojskowemu uprawnionemu do zwolnienia danego żołnierza ze stanowiska służbowego oraz organowi, który żołnierza wyznaczył lub skierował do tej służby, jak również do dowódcy jednostki wojskowej albo kierownika instytucji cywilnej w kraju, w której skierowany do służby poza granicami państwa żołnierz zajmuje stanowisko służbowe;
- 3) karą usunięcia ze służby okresowej albo z zawodowej służby wojskowej – odpis karty ukarania żołnierza albo prawomocnego orzeczenia o ukaraniu tą karą przesyła się niezwłocznie:
 - a) organowi wojskowemu wydającemu decyzję o zwolnieniu żołnierza ze służby wojskowej albo organowi wojskowemu stwierdzającemu w rozkazie personalnym fakt zwolnienia żołnierza zawodowego ze służby wojskowej,
 - b) dowódcy jednostki wojskowej albo kierownikowi instytucji cywilnej w kraju, w której skierowany do służby poza granicami państwa żołnierz zajmuje stanowisko służbowe,
 - c) organowi posiadającemu uprawnienia do wyznaczania lub kierowania żołnierza do służby poza granicami państwa;
- 4) środkiem dyscyplinarnym pozbawienia prawa do noszenia odznaki honorowej lub odznaki tytułu honorowego oraz udziału w uroczystościach wojskowych i państwowych z udziałem wojska, jeżeli tym tytułem lub odznaką żołnierz był wyróżniony podczas pełnienia służby wojskowej w kraju, jak również innymi karami lub środkami dyscyplinarnymi, nie wymienionymi w pkt 1 - 3 – odpis karty ukarania żołnierza albo prawomocnego orzeczenia o ukaraniu przesyła się niezwłocznie dowódcy jednostki wojskowej albo kierownikowi instytucji cywilnej w kraju, w której skierowany do służby poza granicami państwa żołnierz zajmuje stanowisko służbowe oraz organowi wojskowemu, który żołnierza wyznaczył lub skierował do tej służby.

Rozdział 3

Sposób i warunki wykonywania kary aresztu izolacyjnego

§ 16. 1. Dowódca jednostki wojskowej albo kierownik instytucji cywilnej, w której żołnierz pełni służbę wojskową, w terminie do pięciu dni od otrzymania zarządzenia wykonania kary aresztu izolacyjnego:

- 1) kieruje ukaranego na badania lekarskie stwierdzające istnienie przeciwwskazań zdrowotnych do odbycia przez niego tej kary lub ich brak;
- 2) ustala, w porozumieniu z komendantem izby zatrzymań, termin stawienia się ukaranego do odbycia kary;
- 3) umieszcza w rozkazie lub decyzji zarządzenie wykonania tej kary oraz określa termin i miejsce jej odbywania;
- 4) wystawia ukaranemu skierowanie do właściwej terytorialnie jednostki Żandarmerii Wojskowej lub innej jednostki wojskowej, w której znajduje się izba zatrzymań, jeżeli nie jest to macierzysta jednostka wojskowa tego żołnierza;
- 5) przesyła komendantowi izby zatrzymań kopie dokumentów stanowiących podstawę przyjęcia w izbie zatrzymań:
 - a) odpis prawomocnego orzeczenia sądu wojskowego o ukaraniu i zarządzenie wykonania kary dyscyplinarnej aresztu izolacyjnego,
 - b) zaświadczenie lekarskie stwierdzające brak przeciwwskazań zdrowotnych do odbycia przez ukaranego kary dyscyplinarnej aresztu izolacyjnego, wydane nie wcześniej niż dwadzieścia cztery godziny przed terminem jego stawienia się do izby zatrzymań;
- 6) w razie potrzeby zapewnia doprowadzenie ukaranego do izby zatrzymań przez wojskowy organ porządkowy lub zwraca się w tej sprawie do właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej.

2. Jeżeli w wyniku przeprowadzonych badań lekarskich zostaną stwierdzone przeciwwskazania zdrowotne do odbycia przez ukaranego kary aresztu izolacyjnego, dowódca jednostki wojskowej odstępuje od czynności, o których mowa w ust. 1 pkt 2 - 6, i powiadamia o tym sąd wojskowy.

3. Jeżeli wyniki badań, o których mowa w ust. 2, wskazują na przejściowy charakter przeciwwskazań zdrowotnych do odbycia przez ukaranego kary aresztu izolacyjnego, dowódca jednostki wojskowej, po ustaniu tych przeciwwskazań, ponownie kieruje ukaranego na badania lekarskie.

§ 17. 1. Żołnierz skierowany do odbycia kary dyscyplinarnej aresztu izolacyjnego jest obowiązany zabrać ze sobą:

- 1) wojskowy dokument tożsamości albo w razie jego utraty lub zniszczenia – inny dokument, na podstawie którego można ustalić jego tożsamość;
- 2) przybory higieny osobistej.
 2. Komendant izby zatrzymań odmawia przyjęcia ukaranego, jeżeli:
 - 1) nie otrzymał dokumentów, o których mowa w § 16 pkt 5;
 - 2) ukarany nie posiada żadnego dokumentu, na podstawie którego ustala się tożsamość, albo jeżeli co do tożsamości ukaranego istnieją uzasadnione wątpliwości wynikające z:
 - a) uszkodzenia dokumentu posiadanego przez ukaranego,
 - b) niezgodności między dokumentami a informacjami uzyskanymi od ukaranego.

3. Przepisu ust. 2 pkt 2 nie stosuje się, jeżeli do izby zatrzymań zostanie przekazane pismo dowódcy jednostki wojskowej albo kierownika instytucji cywilnej, stwierdzające tożsamość ukaranego, a w przypadku gdy ukarany nie ma dokumentów, o których mowa w ust. 1 pkt 1 – także aktualna fotografia ukaranego.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, ukaranego kieruje się do jednostki wojskowej albo instytucji cywilnej, w której pełni służbę wojskową, zawiadamiając natychmiast dowódcę tej jednostki albo kierownika tej instytucji.

§ 18. W razie zawinionego niestawienia się ukaranego do izby zatrzymań w wyznaczonym terminie, dowódca jednostki wojskowej:

- 1) powiadamia o tym właściwy wojskowy sąd garnizonowy;
- 2) poleca doprowadzenie ukaranego do izby zatrzymań przez wojskowy organ porządkowy lub zwraca się w tej sprawie do właściwej terytorialnie jednostki organizacyjnej Żandarmerii Wojskowej.

§ 19. 1. Ukaranego wykonującego karę aresztu izolacyjnego umieszcza się w pomieszczeniu jednoosobowym lub wieloosobowym, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. W jednym pomieszczeniu umieszcza się osadzonych żołnierzy tego samego rodzaju pełnienia służby wojskowej, korpusu kadry zawodowej i tej samej płci.

3. W pomieszczeniu jednoosobowym lub wieloosobowym należy umieścić ukaranego, gdy wynika to z zaleceń lekarza lub psychologa.

§ 20. Ukaranego osadzonego w izbie zatrzymań niezwłocznie informuje się o jego prawach i obowiązkach, w tym umożliwia się mu zapoznanie się z przepisami niniejszego rozporządzenia dotyczącymi wykonywania kary dyscyplinarnej aresztu izolacyjnego.

§ 21. Ukaranym ma prawo, na zasadach określonych w porządku dnia obowiązującym w izbie zatrzymań, do:

- 1) kontaktowania się z rodziną i innymi osobami bliskimi, na swój koszt;
- 2) prowadzenia korespondencji;
- 3) składania zażaleń, skarg i wniosków;
- 4) opieki lekarskiej;
- 5) wykonywania praktyk religijnych i korzystania z zorganizowanej posługi religijnej;
- 6) wyżywienia, według norm określonych w odrębnych przepisach;
- 7) otrzymywania paczek i przekazów pocztowych;
- 8) dysponowania pieniędzmi;
- 9) dokonywania zakupów;
- 10) poruszania się po izbie zatrzymań w czasie i miejscach ustalonych w porządku dnia;
- 11) spaceru i wypoczynku;
- 12) korzystania z książek i prasy.

§ 22. 1. Ukaranym ma prawo do odwiedzin rodziny, a innych osób bliskich – za zezwoleniem komendanta lub profosa izby zatrzymań. Odwiedziny trwają nie dłużej niż sześćdziesiąt minut, a za zezwoleniem komendanta lub profosa izby zatrzymań mogą być przedłużone.

2. Odwiedziny, o których mowa w ust. 1, mogą odbywać się:

- 1) jeden raz w ciągu doby;
- 2) nie więcej niż z dwiema osobami jednocześnie.

3. W uzasadnionych przypadkach komendant lub profos izby zatrzymań może zezwolić na zwiększenie liczby odwiedzin w ciągu doby lub na większą liczbę osób odwiedzających.

4. Na polecenie komendanta izby zatrzymań odwiedziny odbywają się w obecności profosa, w sposób umożliwiający bezpośredni kontakt ukaranego z osobą odwiedzającą.

5. Sposób odbywania odwiedzin profos izby zatrzymań podaje do wiadomości osobom odwiedzającym.

6. W razie naruszenia przez ukaranego lub osobę odwiedzającą ustalonego sposobu odbywania odwiedzin, mogą być one przerwane lub zakończone przez komendanta lub profosa izby zatrzymań przed czasem przeznaczonym na odwiedziny.

§ 23. 1. Ukarany ma prawo, w sposób nienaruszający zasad tolerancji i niezakłócający ustalonego w izbie zatrzymań porządku dnia, wykonywać praktyki religijne na terenie izby zatrzymań.

2. Ukarany może, za zgodą komendanta lub profosa izby zatrzymań, korzystać z indywidualnej posługi religijnej w terminach innych, niż określa to ustalony w izbie zatrzymań porządek dnia.

§ 24. 1. Ukarany odbywa karę dyscyplinarną aresztu izolacyjnego w umundurowaniu polowym bez pasa i w obuwiu bez sznurowadeł.

2. Ukaranemu wydaje się:

- 1) ubranie robocze – jeżeli prace przez niego wykonywane lub względy higieny to uzasadniają;
- 2) na noc – piżamę, materac, koc, prześcieradło i poduszkę z poszewką, a gdy temperatura w celi wynosi poniżej +18°C – dodatkowy koc;
- 3) bieliznę odpowiednią do pory roku;
- 4) środki do utrzymania higieny osobistej, jeżeli ich nie posiada.

§ 25. 1. Ukarany karą dyscyplinarną aresztu izolacyjnego ma prawo posiadania w pomieszczeniu izby zatrzymań trwałych artykułów żywnościowych i przedmiotów osobistego użytku, a także wyrobów tytoniowych, notatek, listów, fotografii, przedmiotów kultu religijnego, materiałów piśmiennych, książek, prasy codziennej i czasopism, z wyjątkiem tych przedmiotów, których posiadanie jest niedozwolone ze względu na bezpieczeństwo w izbie zatrzymań.

2. Artykuły żywnościowe uznane przez lekarza albo komendanta lub profosa izby zatrzymań za nienadające się do spożycia, uważa się za odpady komunalne i postępuje z nimi zgodnie z określonymi w odrębnych przepisach zasadami postępowania z takimi odpadami.

§ 26. 1. Ukarany korzysta z niezbędnego dla zdrowia wypoczynku, w szczególności z prawa do co najmniej godzinnego spaceru w wyznaczonym miejscu, na wolnym powietrzu, i ośmiogodzinnego nieprzerwanego czasu przeznaczonego na sen w ciągu doby.

2. W razie naruszenia przez ukaranego ustalonego sposobu odbywania spaceru, spacer może być zakończony przez komendanta lub profosa izby zatrzymań przed czasem.

§ 27. W przypadku śmierci najbliższego członka rodziny lub innego istotnego dla ukaranego zdarzenia, ma on prawo zwrócić się do właściwego wojskowego sądu garnizonowego z wnioskiem o przerwanie wykonywania kary.

§ 28. 1. Rodzaj, miejsce i czas wykonywania przez ukaranego zadań służbowych na rzecz jednostki wojskowej, na terenie której znajduje się izba zatrzymań – określa komendant lub profos izby zatrzymań, w uzgodnieniu z dowódcą jednostki wojskowej, na rzecz której mają być wykonywane te zadania.

2. Rodzaj zadań, o których mowa w ust. 1, oraz miejsce i czas ich wykonywania przez ukaranego w danym dniu stwierdza się w książce meldunków prowadzonej przez komendanta lub profosa izby zatrzymań.

§ 29. Spośród ukaranych umieszczonych w celi wieloosobowej komendant izby zatrzymań wyznacza starszego celi. Do obowiązków starszego celi należy dbałość o przestrzeganie przez ukaranych ustalonego dla izby zatrzymań porządku dnia oraz obowiązków określonych dla osadzonych, a także informowanie komendanta lub profosa izby zatrzymań o potrzebach bytowych i zdrowotnych ukaranych.

§ 30. W razie uchylenia kary aresztu izolacyjnego, zmiany tej kary na inną lub na środek dyscyplinarny, a także w razie przerwania jej wykonywania, dowódca jednostki wojskowej albo kierownik instytucji cywilnej, w której żołnierz pełni służbę wojskową, zawiadamia o tym fakcie komendanta izby zatrzymań, w której ukarany został osadzony.

§ 31. Pomieszczenia, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, wyodrębnia się spośród pomieszczeń w izbach zatrzymań.

§ 32. 1. Pomieszczenia, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, tworzy i likwiduje rozkazem:

- 1) Komendant Główny Żandarmerii Wojskowej – w jednostkach organizacyjnych Żandarmerii Wojskowej,
 - 2) Dowódca Operacyjny Sił Zbrojnych – w jednostkach wojskowych poza granicami państwa, w porozumieniu z Komendantem Głównym Żandarmerii Wojskowej
- w uzgodnieniu z komórką organizacyjną resortu obrony narodowej właściwą w sprawach dyscypliny wojskowej.

2. O utworzeniu i likwidacji izby zatrzymań organ, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia niezwłocznie właściwych miejscowo prezesa wojskowego sądu garnizonowego i wojskowego prokuratora garnizonowego.

§ 33. Obsługę pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego, stanowi obsługa izb zatrzymań, w których pomieszczenia te są usytuowane.

Rozdział 4

Przepisy szczególne i wspólne

§ 34. W przypadku uprawomocnienia się orzeczenia o ukaraniu żołnierza okresowej służby wojskowej, żołnierza zawodowego albo żołnierza pełniącego służbę kandydacką albo

przygotowawczą w czasie ogłoszenia mobilizacji, ogłoszenia stanu wojennego i w czasie wojny, przepisy § 5 - 15, stosuje się odpowiednio wobec żołnierza zajmującego stanowisko służbowe w jednostce wojskowej na czas wojny, w instytucji cywilnej albo stanowisko służbowe poza Siłami Zbrojnymi Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 35. W zakresie, nieuregulowanym w rozporządzeniu, a dotyczącym:

- 1) warunków wydzielania, wyposażenia i lokalizacji pomieszczeń, w których przebywają ukarani karą aresztu izolacyjnego oraz warunków, jakim powinny odpowiadać te pomieszczenia, stosuje się odpowiednio przepisy o izbach zatrzymań;
- 2) warunków i sposobu prowadzenia oraz zasad obiegu, okresu przechowywania, sposobu archiwizowania lub brakowania ewidencji i dokumentacji dotyczącej wykonywania ukarania, stosuje się odpowiednio przepisy o ewidencji i dokumentacji dyscyplinarnej.

§ 36. 1. W warunkach pełnienia czynnej służby wojskowej po ogłoszeniu mobilizacji, w stanach nadzwyczajnych, w czasie wojny, a także podczas wykonywania zadań służbowych w strefie działań wojennych oraz w przypadku użycia Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej poza granicami państwa, jak również udziału w akcjach humanitarnych, poszukiwawczych lub ratowniczych, wykonywanie kary aresztu izolacyjnego może odbywać się w wyodrębnionych pomieszczeniach izby zatrzymań zlokalizowanych w składanych kontenerach mieszkalnych, posiadających wymagane dla tego rodzaju obiektów stosowne atesty i certyfikaty, a także spełniających warunki określone dla izb zatrzymań funkcjonujących w tych szczególnych sytuacjach.

2. W przypadku niemożliwości spełnienia warunków, o których mowa w ust. 1, dopuszcza się w pomieszczeniu dla osadzonych sprawowanie bezpośredniego nadzoru nad osadzonym przez profosa izby zatrzymań.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2010 r.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

w porozumieniu:

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

UZASADNIENIE

W wykonaniu upoważnienia ustawowego zawartego w art. 79 ustawy z dnia 9 października 2009 r. o dyscyplinie wojskowej, zaistniała konieczność opracowania przepisów określających wykonywanie kar i środków dyscyplinarnych, a także określających warunki tworzenia pomieszczeń w izbach zatrzymań, w których, w warunkach szczególnych określonych w art. 88 tej ustawy, wykonywana byłaby kara aresztu izolacyjnego.

W projekcie rozporządzenia określono sposób wykonywania oraz tryb zarządzania i orzekania w zakresie wykonania kar dyscyplinarnych i środków dyscyplinarnych skatalogowanych w art. 24 i art. 33 ustawy, z uwzględnieniem ich wykonywania po ogłoszeniu mobilizacji, w stanach nadzwyczajnych, w czasie wojny, a także podczas wykonywania zadań służbowych w strefie działań wojennych oraz w przypadku użycia Sił Zbrojnych RP poza granicami państwa, jak również udziału w akcjach humanitarnych, poszukiwawczych lub ratowniczych, biorąc pod uwagę przepisy zawarte w innych aktach prawnych.

Projekt rozporządzenia precyzuje warunki tworzenia pomieszczeń służących odbywaniu kary aresztu izolacyjnego, ich lokalizację, wyposażenie, kryteria, jakim powinny sprostać ich pomieszczenia etc. – co jest konieczne dla stworzenia możliwości wykonywania tej kary w warunkach szczególnych, określonych w art. 88 ustawy. Przy określaniu warunków i norm, jakie powinny spełniać pomieszczenia służące odbywaniu kary aresztu izolacyjnego wzięto pod uwagę obecnie obowiązujące przepisy w tym zakresie, jak również polskie normy sanitarne i zalecenia Europejskiego Komitetu ds. Zapobiegania Torturom i Nieludzkiemu lub Poniżającemu Traktowaniu albo Karaniu oraz Komitetu Praw Człowieka ONZ.

Z uwagi na to, że kara aresztu izolacyjnego będzie mogła być orzekana jedynie w szczególnych warunkach zniesione zostaną wojskowe areszty dyscyplinarne, a karę tę będzie można wykonywać w wydzielonych pomieszczeniach izb zatrzymań, tworzonych na bazie dotychczasowych wojskowych aresztów dyscyplinarnych wraz z izbami zatrzymań. Z tego też względu w niniejszym rozporządzeniu odstąpiono od określania szczegółowych warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać pomieszczenia do odbywania kary aresztu izolacyjnego – kwestie te zostaną kompleksowo uregulowane w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej w sprawie izb zatrzymań, procedowanym równoległe do niniejszego rozporządzenia.

Proponowane przepisy zostały w pewnym stopniu oparte na wcześniej obowiązujących przepisach, w tym głównie rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 11 sierpnia 2008 r. w sprawie regulaminu wykonywania i odbywania kar i środków dyscyplinarnych (Dz. U. Nr 156, poz. 973), po dostosowaniu ich brzmienia do wymogów nowej ustawy o dyscyplinie wojskowej oraz doprecyzowaniu niektórych zapisów tak, aby wykonywanie orzeczonych kar i środków dyscyplinarnych nie budziło wątpliwości.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt został udostępniony na stronach internetowych Biuletynu Informacji Publicznej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projekt aktu prawnego

Podmiotami, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie są żołnierze w czynnej służbie wojskowej.

2. Konsultacje społeczne

Ze względu na zakres przedmiotowy i podmiotowy rozporządzenia projekt poddano konsultacjom z Biurem Konwentu Dziekanów Korpusu Oficerów Zawodowych Wojska Polskiego, jako organem przedstawicielskim żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu resortu obrony narodowej i budżetu państwa, a przyniesie oszczędności rządu 2 mln zł rocznie, co wynika ze zniesienia wojskowych aresztów dyscyplinarnych i utworzenia mniejszej niż dotychczas (z 26 do 17) liczby izb zatrzymań.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy i nie wiąże się z powstaniem lub utratą miejsc pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

**za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym**